

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om ændring af ejendomsværdi-skatteoven. (Begrænsningsregel for andre end pensionister m.fl. og indfasning af indkomst-regulering).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 5/10 99).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Vernersen (S):

Med det lovforslag, vi behandler nu, indføres en begrænsningsregel, så de store stigninger i værdien af fast ejendom, der har fundet sted med 1999-vurderingerne, ikke slår igennem i den nye lejeværdibeskatning.

Med pinsepakken var der en forventning om en opbremsning i huspriserne. Ja, oppositionen talte faktisk om betydeligt faldende priser i forbindelse med, at pinsepakken blev vedtaget. Det fald i huspriserne har ikke fundet sted fra 1998 til 1999, og der har alene været tale om en mindre opbremsning i priserne, end vi nok havde regnet med. Det skyldes bl.a., at det efterslæb, der var i ejendomsvurderingerne, først kom til udtryk med 1999-vurderingen. Derfor behandler vi i dag forslaget om begrænsningen af ejendomsværdiskatten.

Lovforslaget indeholder også en begrænsningsregel for pensionister, hvis indkomstforhold ikke væsentligt afviger fra personer i den erhvervsaktive alder. Med ændringen for denne gruppe sker indfasningen frem til 2003.

Socialdemokratiet finder det positivt, at skatteministeren med det fremsatte lovforslag tager højde for de stigende vurderinger, som vi har set i 1999. Vi støtter lovforslaget og håber på, at forslaget hurtigt kan vedtages.

Mariann Fischer Boel (V):

Man har et standpunkt, til man tager et nyt. Det er jo et gammelkendt slogan i politik. Eller vi kunne også kalde overskriften: Ondt i pinsepakken.

Da pinsepakken var til første behandling, det var 4. juni sidste år, var der flere ordførere fra højrefløjen, der satte spørgsmålstegn ved de provenuberegninger af ejendomsværdiskatten, som lå i forslaget, og det var den almindelige holdning – på højrefløjen i hvert fald – at pro-

venuet ville blive væsentlig højere end de 6,6 mia. kr., som regeringen regnede med på det tidspunkt.

Jeg vil gerne have lov til at citere fra skatteministerens svar til ordførerne ved førstebehandling:

»Hvis man kommer med eksempler, hvis vi har overset noget i den sammenhæng, vil vi være dybt taknemlige for at få det på bordet, så vi kan forholde os til det.

Men vi har altså ikke set de eksempler. Dermed er jo ikke sagt, at der ikke er nogen, der kan komme til at tåle en vis ændring på 200, 300, 400 op til 500 kr. om måneden i forhold til de ændringer, vi taler om her. Det er en finanspolitisk stramning. Det er ikke en gavepakke.«

Og det skulle jo vise sig, at skatteministeren fik fuldstændig ret.

I et svar på et § 20-spørgsmål til finansministeren den 21. maj i år erkender ministeren, at der vil være et øget provenu på 1,1 mia. kr. i ejendomsværdiskat i forhold til det forventede provenu ved vedtagelsen af forslaget om ejendomsværdiskat. Ministeren skriver videre, at hensynet til en langsigtet, stabil vækst nødvendiggør en passende stramhed i finanspolitikken, og at regeringen derfor ingen planer har om at sænke promillerne og den deraf følgende stigning i provenuet fra ejendomsværdiskatteberegningen.

Det var altså den 21. maj i år, og nu sidder vi så med skatteministerens lovforslag, der bærer præg af, at regeringen er blevet bange for sin egen skygge, for som der står i ministerens fremsættelsestale erkender man, at i visse situationer vil det medføre en mærkbart højere ejendomsværdiskat i år 2000 i forhold til skat af lejeværdi i 1999. Hvad sagde vi, skatteminister?

Nu foreslår skatteministeren, for at regeringen ikke skal blive endnu mere upopulær, end den er i forvejen, at der lægges et loft over stigningen, så lejeværdiskatten kun kan stige 2.400 kr., dog altid 20 pct., ligesom der bliver lavet en indfasning for pensionisterne af deres ejendomsværdiskat.

Regnestykket er altså nemt at overskue. For tjenesten ved indførelse af den ny ejendomsværdiskat er 1,1 mia. kr. minus 110 mio. kr., som er konsekvensen af L 2, dvs. at finansministeren i realiteten scorer ca. 1 mia. kr. på forslaget.

Det er indlysende, at Venstre har en helt anden dagsorden, når vi snakker om skatteværdi af egen bolig; men da ministerens forslag jo, om

end beskedent, dæmper op for en voldsom skattestigning, vil Venstre støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Ja, nu kan man jo sagtens stå her på et sent tidspunkt og sige: Hvad sagde vi?

Hvad var det, Venstre sagde? Venstre sagde, at med pinsepakken ville priserne falde 20 pct.; det fremgik af det notat, som Venstre sendte ud. Men sådan gik det jo virkelig ikke. Der er jo netop sket det, at priserne er fortsat med at stige, men mere moderat end man havde forventet. Lad mig nævne, at prisstigningen på parcelhuse har været 14 pct. inden for det sidste år og på ejerlejligheder omkring 28 pct. Men Venstres udgangspunkt under behandlingen af pinsepakken var, at ejendomme ville falde 20 pct. med de ændringer, vi lavede.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er selvfølgelig ikke, fordi jeg skal forsvare skatteministeren – det kan skatteministeren til enhver tid selv gøre – men jeg synes alligevel, det er lidt interessant, at skatteministeren skal bebrejdes, at skatteministeren i første omgang siger, at det vurderes, at det ikke er et problem, og så konstateres det, at der er et problem. Det er sådan set et glimrende tegn på, at selv skatteministeren – og det vidste nogle af os jo godt i forvejen – ikke er argumentresistent. Det vil sige, at når argumenterne er der, jamen så retter man sig ind efter dem, og det gør vi også som forligspartner.

Men det lidt interessante ved det er, at da vi havde debatten i sin tid, var der i øvrigt ikke nogen, der hæftede sig ved, at bestemmelsen her var væk. Det var ikke det, man hæftede sig ved, og det synes jeg er lidt interessant, fordi det var en generel kritik. Nu konstaterer vi så, at der var et konkret tilfælde, som viste, at det var et problem, og så retter vi ind efter det.

Jeg synes ikke, man skal takke skatteministeren, for det ville være meget problematisk for skatteministerens ry og rygte. Men det er jo sådan set et tegn på, at skatteministeren er et lyttende væsen.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Ja, nu kan jeg slet ikke forestille mig at blive bragt i den situation, hvor jeg skulle være nødt

til at rose skatteministeren; det kan jeg ikke i min vildeste fantasi forestille mig.

Men jeg vil godt sige, at da diskussionen om ejendomsværdiskatten var på tapetet i maj måned i år, var der ikke nogen, der var i tvivl om, hvad beregningsgrundlaget var. Da kendte man ejendomsvurderingerne, der lå til grund for den nye ejendomsværdiskat, der skulle gælde for år 2000, og på det tidspunkt fastholdt finansministeren, at man ikke ønskede at ændre på det foreliggende beregningsgrundlag, så man fik et mindre provenu. Det synes jeg er tankevækkende.

Formanden:

Fru Pernille Sams som ordfører.

Pernille Sams (KF):

Pinsepakken var en svinestreg, og en af de mange grovheder var, at man ændrede lejeværdien til en ejendomsværdibeskatning. Det gjorde Socialdemokraterne, De Radikale, SF og Enhedslisten med én stemmes flertal helt målrettet for at undgå, at det fald i provenuet, som ville være kommet, hvis man var fortsat med lejeværdi, efter at man begrænsede rentefradragets værdi, skulle slå igennem.

Det, at den helt urimelige skat lejeværdien nu omsider ville falde en smule, fik regeringen, SF og Enhedslisten til at udtænke en endnu værre særskat på ejerboligen under et nyt navn: Ejendomsværdiskatten er og bliver et misfoster, og vi vil bekæmpe den.

De ændringer, som regeringen foreslår her i dag, er ændringer, der giver en lille, midlertidig lempelse for to særlige grupper mennesker, og det vil vi stemme for. Men vi gør det med en klar understregning af, at vi er imod hele ejendomsværdiskatten, også som den vil se ud efter de her foreslåede ændringer, som er både få og små.

Ejendomsværdiskatten skærpede boligskatten for pensionister med lidt ekstrairndtægter. De får nu ikke længere halv lejeværdi som hidtil, men det er åbenbart et led i en større plan; kan vi jo efterhånden se. Regeringen har med utrolig stor nidkærhed kastet sig over en gruppe mennesker, nemlig pensionister med en smule opsparing eller indtægt.

Ældre mennesker, som ikke har brugt alt, hvad de tjente hvert år livet igennem, men som har opført sig fornuftigt både over for sig selv og samfundet og lagt lidt til side til alderdommen – alle disse mennesker har regeringen nu

set sig ond på. De skal straffes for deres mådehold, først med pinsepakken, hvor man fjernede pensionstrabatten på lejeværdien; den findes ikke længere i den nye ejendomsværdiskat for pensionister, der har lidt indkomster ved siden af. De regler skal det lovforslag, vi har her, nu camouflere lidt ved at indføre det fulde skattemæk over 3 år i stedet for på én gang.

Dernæst vil regeringen nu også tage hjemmehjælpen fra de samme mennesker; det hørte vi jo i forgårs i statsministerens åbningstale. Altså en regulær hetz mod mennesker, som har opført sig fornuftigt og ønskeligt, mennesker, som selv er parat til at påtage sig lidt ansvar for sig selv i stedet for at overlade det til det offentlige. Det er en politik, vi inderligt er modstandere af.

Det er altid rart med eksempler, så lad os tage et helt konkret eksempel, så vi ved, hvad vi taler om. En enlig pensionist med egen bolig, som er vurderet til 1,2 mio. kr., og en årsindkomst på 200.000 kr.; for at beholde sin hjemmehjælp skal vedkommende nu til at betale lige knap 11.000 kr. om året efter de oplysninger, der er kommet om regeringens forslag, nemlig 210 kr. om ugen i 52 uger, dvs. 11.000 kr. Ud over de 11.000 kr. skal vedkommende nu betale 11.400 kr. i ejendomsværdiskat i stedet for som tidligere 4.800 kr.; her kommer der altså en stigning på 6.600 kr. oven i de 11.000 kr., man yderligere skal betale for hjemmehjælp. I alt bliver det altså omkring 17.500 kr. mere om året, en sådan pensionist nu skal betale efter regeringens forslag. Det er immervæk en ordentlig sjat penge, og andre eksempler kan nævnes, hvor beløbene bliver endnu større.

Det andet element i forslaget begrænser den årlige stigning i ejendomsværdiskatten, ligesom det var tilfældet for lejeværdien, og det er en udmærket lille indrømmelse. Men alt i alt er dette lovforslag udtryk for et par lapperier på en svinestrøg.

Aage Frandsen (SF):

Da vi i Folketinget vedtog pinsepakken, vidste vi jo godt, at der i de godt 20 lovforslag, det drejede sig om, kunne være enkelte af de ting, vi vedtog, der senere ville vise sig at have en lidt anden virkning eller en virkning, som ikke var tilsigtet. Sådan er det, når man vedtager nogle love, og det er uheldigt, når man gør det; men det er vilkårene, og det gælder for alle partier, at man ved, at når man vedtager en større pakke inden for relativt kort tid, kan der være ting, som man ikke har gennemskuet 100 pct.

Der er ikke nogen, der gør opmærksom på det eksplicit, hvis der er et problem, og derfor er det vigtigt, at når vi i Folketinget så konstaterer noget, som vi synes nok ikke lige var tilsigtet fra vores side, retter vi det.

Vi er klart tilhængere af det, vi vedtog med pinsepakken, for ellers havde vi ikke gjort det, og den justering, som ligger her, er også noget, vi er tilhængere af, fordi det ikke var tilsigtet fra vores side, at virkningen skulle være så voldsom.

Men jeg vil godt understrege, at når ejendomsværdiskatten giver et større provenu, end vi måske havde regnet med, er det jo, fordi vi havde undervurderet de værdistigninger, som var undervejs i samfundet. Det er sådan set ikke udtryk for, at skatteministeren har hugget flere penge ind i kassen; nej, det er udtryk for, at det, som skatten skulle tilgodese – nemlig for det første at sikre, at samfundet får nogle værdier ind, og for det andet at sikre mod prisstigninger på ejendomme – også er blevet tilgodeset. Det var formålet med den, og når vi har et merprovenu, som det helt klart er tilfældet i denne forbindelse, er det derfor noget, som kommer samfundet til gode. Det er ikke noget, der kommer skatteministeren til gode, selv om det går vejen omkring Skatteministeriet.

Så er der altså disse to ting, som efter vores opfattelse er utilsigtede, og når det er tilfældet, skal vi rette det. Men det betyder ikke, at hovedtegningen i forslaget, som vi vedtog i sin tid, er forkert, tværtimod er den rigtig. Men vi vil godt lave den glidende overgang i forhold til det, som lå i det oprindelige forslag, så ud fra de betragtninger støtter vi naturligvis forslaget her.

Klaus Kjær (DF):

Da lejeværdiloven blev afløst af ejendomsværdiskatteloven som en del af pinsepakken, som Dansk Folkeparti hverken havde eller har del eller lod i, stod det klart for alle, at der for husejerne ville blive tale om en yderligere voldsom boligbeskatning – en uretfærdig misundelseskata, som Dansk Folkeparti altid har ment burde afskaffes.

Regeringen forsøger nu med dette lovforslag at skære den allerøverste top af de skattestigninger, som er blevet resultatet af vedtagelsen af ejendomsværdiskatteloven. Selv skatteministeren, som ellers nidkært og næsten daglig pålægger borgerne øgede skatter og yderligere af-

gifter, har kunnet se urimeligheden i ejendoms-skattens konsekvens.

Det er nu således, at der lægges et loft ind, som træder i kraft, hvis ejendomsskatterne stiger med mindst 20 pct., men loftet forsvinder i forbindelse med salg af boligen. Skatteministeren har åbenbart fortsat til hensigt at stavnsbinde folk og sætte boligsalget i stå med den nye ejendomsværdiskattelov.

Ejendomsværdiskatteloven rammer fuldstændig i flæng, alt efter om borgeren har købt ejendommen før eller efter den 2. juli 1998. Således er det især nye boligejere, og det vil i mange tilfælde sige ganske unge familier, som er ved at etablere sig, der bliver særlig hårdt ramt på pengepungen.

Skatteministeriet har udarbejdet et regneeksempel, der viser, hvor store de nye ejendomsværdiskatter bliver efter det foreliggende lovforslag. For en bolig, som er købt før den 2. juli 1998 og er vurderet til 1,5 mio. kr. i 1999 og 2 mio. kr. i år 2000, vil der ske en besparelse på 1.600 kr. årlig i forhold til det gamle forslag. Hvis boligen er købt efter den 1. juli 1998, vil besparelsen udgøre 2.000 kr. Skatten i det nye forslag udgør henholdsvis 13.200 kr. og 18.000 kr., og det er jo langt mere, end hvis man var fortsat med den gamle lejeværdiberegning, hvor skatten til sammenligning ville have udgjort 12.865 kr.

Man kan karakterisere lovforslaget som en lille lempelse i en ellers markant forøgelse af beskatningen af at bo i egen bolig. Isoleret set er en lempelse i sig selv positiv, men samlet set burde regeringen målrettet have arbejdet på en total afskaffelse af ejendomsskatten i stedet for en fortsat markant stigning set i forhold til den eksisterende lejeværdiberegning.

Dansk Folkeparti kan naturligvis ikke stemme imod en lempelse. På den anden side kan vi heller ikke stemme for, da vi i givet fald vil cementere den generelt øgede beskatning som følge af indførelsen af ejendomsværdiskatteloven, og jeg kan derfor allerede nu meddele, at Dansk Folkeparti ved tredjebehandlingen af forslaget vil trykke på de gule knapper.

Sonja Albrink (CD):

Ja, i CD hilser vi det da også velkommen, at partierne bag pinsepakken er blevet klogere og har fremsat det lovforslag her. Det er jo altid positivt, at man vil prøve at begrænse nogle af de negative ting, og det er da utrolig dejligt at se.

Som bekendt er CD, og var CD også i tidernes morgen, modstandere af lejeværdien, og endnu værre blev det, da man kom med den nye lejeværdi, som kaldes ejendomsværdiskat. Vi blev større modstandere, fordi resultatet jo alt i alt er en højere beskatning af boligejerne.

I CD er vi som sagt negative over for lejeværdien og ejendomsværdiskatten. Vi er også skeptiske over for de begrænsningsregler, som man laver, fordi vi mener, at der ikke rigtig er tale om en reel begrænsning, men at det kun drejer sig om en udsættelse af den stigning, der er tale om.

Stigningen i ejendomsværdiskatten slår jo alligevel fuldt igennem blot med nogle års forsinkelse, og det svarer til – som man normalt siger – at man en vinterdag gør i bukserne for at holde varmen.

Som sagt skal der ikke herske nogen tvivl om CD's langsigtede mål på det her område. Det er, at vi vil af med den skat, og vi har som sagt sammen med de andre borgerlige partier aflagt en musketered i 1997. Den husker vi, og den vil vi bruge, så snart muligheden er der. Når lejligheden kommer, vil vi simpelt hen afskaffe den beskatning.

Morten Helveg Petersen (RV):

Pinsepakken betyder, at beskatningen af ejerboliger omlægges fra lejeværdi af egen bolig til ejendomsværdibeskatning, og siden vedtagelsen af pinsepakken er vi blevet bevidste om behovet for justeringer enkelte steder med baggrund i, at der har vist sig et efterslæb i ejendomsvurderingerne, hvilket betyder, at en del boligejere risikerer at blive ramt temmelig hårdt. Det ønsker vi at gøre noget ved, og det er baggrunden for lovforslaget.

Det Radikale Venstre var som bekendt med i pinsepakken. Vi synes, det var et fornuftigt indgreb. Det var et rigtigt tidspunkt at gøre det på, men det har vist sig at have temmelig hårde konsekvenser for ejerne i form af stigninger. Det er baggrunden for lovforslaget, og vi kan selvfølgelig støtte det.

Frank Aaen (EL):

Skat på jord og fast ejendom er faktisk en af de mest retfærdige skatter, vi har. Der er sådan set, når man kigger på det, en utrolig flot sammenhæng mellem indkomstfordeling, formuefordeling og så den beskatning, der kommer via beskatningen af jord og fast ejendom. Det er socialt retfærdigt. Hvis vi ser på det sådan over en

tidsrække og sammenligner ejere og lejere, som laver det samme, som har den samme indkomst, så sker der konsekvent en formueudvikling og en realindkomstudvikling, der er større for ejerne, end det er tilfældet for lejerne. Der sker hen over tid en enorm omfordeling til fordel for ejerne. Også af den grund er det en god idé at opretholde en beskatning.

Vi må jo erkende, at efter de meldinger, der kom ind efter vedtagelsen, er nogle kommet i klemme, fordi der skete så store værdistigninger, og fordi stigninger altså er bundet i mursten og ikke umiddelbart kan bruges til at betale skat med. Derfor er vi tilfredse med, at vi fredeligt og fredsommeligt har overbevist skatteministeren og er blevet enige om at lave de her lempelser. Det er i orden med os. Vi støtter det naturligtvis.

Jeg vil også godt sige ved den her lejlighed, at vi i virkeligheden gerne så, hvis det er teknisk muligt – og det tror vi det er, det er der andre, der ikke er enige med os i, men det må vi afprøve – en helt anden løsning, hvor den skat, man betaler på købstidspunktet, fastfryses, indkomstreguleres, men altså ikke stiger med de voldsomme spring, der nogle gange følger af, at værdierne på ejendomsmarkedet stiger i store spring, men når gevinsten realiseres på salgstidspunktet, så beskatter vi til gengæld. Det vil sige på det tidspunkt, hvor murstenene er blevet vekslet til penge, går vi ind og beskatter den værdistigning, der er sket.

Det ville være meget mere trygt for menneskene, for når de så køber, ved de nogenlunde, hvad deres boligudgift er i den tid, de har boligen. Til gengæld kan man så ikke længere score en enorm arbejdsfri indkomst, som det jo er tilfældet i dag for dem, der er heldige at købe på det rigtige tidspunkt og sælge på det rigtige tidspunkt.

Det vil vi vende tilbage til og fremsætte et sådant forslag. Det er efter vores opfattelse meget retfærdigt. Det vil forhindre, at alle de her arbejdsfri formuer ryger ned i lommerne på nogle, der er heldige, og det vil også være samfundsøkonomisk gavnligt, fordi der så ikke opstår et kæmpemæssigt forbrug, der alene er skabt på basis af stigninger på jord og fast ejendom. Det vender vi tilbage til.

For ikke at nogen skal begynde at undre sig, så er det oplagt, at et sådant forslag jo kun kan vedtages, hvis der kan opnås enighed om det mellem forligspartierne.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiets skatteordfører, hr. Kim Behnke, kan desværre ikke være til stede, og derfor har jeg lovet på vegne af Fremskridtspartiet at sige, at Fremskridtspartiet støtter lovforslaget her.

Jeg skal undlade at gentage, hvad Fremskridtspartiet tidligere har sagt om ejendomsværdiskatten. Der er ingen her, der er i tvivl om, at Fremskridtspartiet er imod denne skat, men forslaget her lægger jo netop op til, at man prøver at lave en glidende overgang og lave nogle lempeligere regler, og det kan vi i Fremskridtspartiet ikke have noget som helst imod. Derfor støtter vi forslaget.

Jeg skal også hilse og sige, at vi har nogle spørgsmål, vi gerne vil have afklaret, inden vi når frem til tredje behandling, og det vil så finde sted i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Efter at have læst forslaget igennem synes jeg, man kunne ønske sig – det er muligt, det er noget kryptisk inden for skatteområdet – at man lavede en lovgivning, som var til at forstå. Når man sådan umiddelbart læser ned over paragrafferne her, så er det jo ikke noget, som menigmand overhovedet er i stand til at forstå. Hvis man f.eks. bare tager forslaget til den nye paragraf 9 a, ja, så er det et regnestykke med 6 ubekendte, man skal i gang med, og det er jo altså ikke sådan lige til for hvermand at skulle sætte sig ind i.

Det er ikke rimeligt, at Folketinget vedtager en lovgivning, som befolkningen skal overholde og forholde sig til, der er formuleret på en sådan måde, at menigmand ikke har en jordisk chance for at sætte sig ind i det. Så jeg vil håbe, at skatteministeren også lytter til de ord, jeg her siger, og at skatteministeren vil bestræbe sig på, at vi også får en skattelovgivning – selv om den kan være svær at formulere mere klar og præcis – som menigmand kan forstå og forholde sig til.

Børge Klit Johansen (KRF):

Indledningsvis vil jeg sige, at Kristeligt Folkeparti ikke har noget medansvar for ejendomsværdiskatteloven. Vi stemte imod og forsøgte endda under debatten at få hr. Buksti til at erkende, at den her lov vil betyde en urimelig belastning for de husejere, der har været så ufornuftige at handle midt i 1990'erne.

Det lykkedes ikke dengang at få Socialdemokratiet til at erkende, at det var tilfældet, skønt det dog var så klart, soleklart, indbygget i lovforslaget, og det var jo netop formålet med det,

at det skulle være en skat, der kunne mærkes, så ejendomspriserne ville falde.

Nu kan man så gøre sig til over, at ejendomspriserne ikke er faldet, men så synes jeg, man lige skulle tage en indånding og tilføje: endnu. Alle, der har fået et tilbud fra en ejendomsmægler i 1998, har ikke set et ord om den her ejendomsværdiskat, fordi de opstillinger, man får, ikke er så gennemførte, at man får konsekvenserne med flere år ud i fremtiden.

Ejendomspriserne er ikke faldet endnu, men lad os se, hvordan markedet reagerer, når vi når januar 2000, og folk begynder at få lønsedler med andre tal på. Jeg er sikker på, at når vi når januar, vil man få effekt af det forslag, og det glæder mig, at skatteministeren nu erkender det. Jeg vil ikke komme og være bagklog på mit partis eller på oppositionens vegne, for hvem gavner det at spørge: Hvad sagde jeg, eller hvad sagde vi? Ejendomsværdiskatten er udtryk for en urimelig ekstra skat på boligejere.

I Danmark har vi, så vidt jeg ved, et lavere antal i egen bolig end noget andet EU-land, og hvis vi regner effekten med også af det ændringslovsforslag, som skatteministeren fremsætter, så kan man se, at ejendomsværdiskatten minus den lavere bundskat plus forringelsen af rentefradraget er lig med en uhensigtsmæssig ekstra skat. Boligejerne rammes jo samtidig af grønne afgifter og diverse andre spændende tiltag fra skatteministeren.

Når alt det er sagt, så må jeg sige: Selv om vi ikke kunne stemme for ejendomsværdiskatteloven eller nogen af de ændringsforslag, der blev stillet dertil, så er det mit indtryk, at vi med det oplæg, der er nu, naturligvis vil stemme for hvad som helst, der kan være med til at reducere det, vi oplever som en urimelighed.

Derfor vil jeg tilsige Kristeligt Folkepartis støtte til det her lovforslag.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det har været sagt med forskellige ord, forskellig stemmeføring, men som jeg har hørt konklusionerne vistnok fra alle ordførerne, så kan jeg vel sådan set starte med at konkludere i en tak for den helt uforbeholdne positive modtagelse af det her lovforslag. Jeg synes, det ser ud til, at det har mulighed for en god gang her i Tinget.

Jeg vil så i øvrigt også godt sige tak til alle partierne for den forståelse, som man har vist for, at det er et forslag, som vi har brug for at få bragt igennem Folketinget hurtigt af hensyn til, at vi kan få mest muligt af forslaget med ind i

de forskudsopgørelser, der skal sendes ud til borgerne, og hvor der faktisk skal trykkes på knappen næste fredag for at få pensionistdelen med.

Jeg vil takke for stor velvilje hos partierne også for, at vi allerede har fået en række spørgsmål besvaret, så vi også med god samvittighed kan sige, vi giver forslaget en anstændig og ordentlig behandling.

Der er sådan set tre forhold, der har ændret sig i forhold til de vurderinger, vi havde på det tidspunkt, hvor vi vedtog forslaget sidste år. Da skønnede vi, at en loftsregel for ikkepensionister var unødvendig, faktisk stort set ville blive uden indhold. Der er tre ting, som vi kan se i dag ser anderledes ud.

Den ene er, at tallene, vi fik i august måned sidste år, dokumenterede, at der var et meget betydeligt efterslæb i forhold til, hvad de reelle priser var, der blev handlet til, sammenlignet med vurderingen pr. 1. januar 1998. Når vi var inden for ejerlejlighedsområdet, ja, så var der i visse områder, specielt i det københavnske område, forskelle mellem vurderingen 1. januar 1998 og de reelle handelspriser, der var oppe i nærheden af 40 pct.

Den næste var, at vi hårdhændet benægtede Venstres, De Konservatives, Kristeligt Folkepartis og andres forudsigelser om, hvordan ejendomspriserne ville udvikle sig, og de pågældende partier havde god støtte udefra af diverse ejendomsmæglere, der skønnede katastrofen, bl.a. derfor også forudsigelserne om den dårlige behandling af dem, der havde købt deres ejendomme tidligere i 1990'erne. Nu ville ejendomspriserne jo falde dramatisk, var budskabet, som jeg husker det, mens vores vurdering var, at de nogenlunde ville flade ud, og at der ville komme meget, meget moderate fortsatte prisstigninger.

På grund af den sikre hånd om den økonomiske politik og i øvrigt også en international udvikling på rentemarkedet, ja, så fik vi i forlængelse af pinsepakken et rentefald, som medførte, at ejendomsprisstigningerne fortsatte, og derfor fik vi også en fortsat prisstigning, som er den anden begrundelse.

Den tredje er – og det er måske ikke mindst der, vi kan sige, vi har set eksemplerne – at vi efterhånden har fået et bedre vurderingssystem. De årlige vurderinger, hvor man kan tage områder ud og foretage en mere grundig vurdering, hvor man mere finmasket kan gå ind i områder og se på, hvad den reelle prisudvik-

ling er, hvad den reelle handelsspris er, gør, at der stadig væk er ganske mange ejendomme, som er meget lavt vurderet i forhold til det, der ville være den faktiske handelspris.

I takt med, at man får mere ligelig behandling, man får mere ensartet og sikrere vurdering, ja, så vil der være nogle, der fra det ene år til det næste får forholdsvis store spring, fordi de tidligere har været vurderet for lavt. Derfor vurderede vi, at det var rigtigt, at vi lavede et forslag af den karakter her. Der vil jeg gerne takke også de partier, vi har aftaler med, SF og Enhedslisten, for, at der med det samme var velvilje og enighed om, at det var rigtigt, at vi prøvede at lave et forslag, hvor vi samlede det op.

Så et par bemærkninger til fru Mariann Fischer Boel, der snakker om 1,1 mia. kr. i forhold til det, der var forventet, og jeg hørte det nærmest sådan, at det var en voldsom belastning i forhold til den gamle lejeværdi.

Jeg har stor forståelse for, at alle spørgsmål, der er blevet besvaret, ikke er nået at blive læst, fordi de for nogles vedkommende først kom rundt i dag. Jeg vil anbefale, at man lige kigger i skufferne, så vil fru Mariann Fischer Boel se, at selv med det seneste skøn, vi har for år 2000, så ligger vi stadig væk i underkanten af det, den gamle lejeværdi ville have givet i provenu. Sådan bare for, at vi lige holder fast i proportionerne her.

Så derfor skal man jo lige passe på, hvad det er, man påstår; og når det er sådan, at fru Mariann Fischer Boel mener sig meget bekræftet i det, hun spæde for godt 1 år siden, så vil jeg anbefale, at man lige en gang til læser, hvad det egentlig var, man spæde, og så vil man finde ud af, at det ikke er, fordi fru Mariann Fischer Boel og Venstre har fået ret. Det er sådan set heller ikke, fordi vi har fået helt ret. Der var et stort spænd imellem det store prisfald, som Venstre skønnede, og det, vi troede på, nemlig de stabile priser, og så, at der faktisk har været en ikke helt ubetydelig prisudvikling.

Jeg forstod på fru Pernille Sams – hvis hun stadig er her – at De Konservative nærmest havde været imod pinsepakken. Og da jeg ved, fru Pernille Sams jo også er erhvervsordfører for De Konservative, kan man jo sige, at hvis den nu ikke var blevet vedtaget, hvordan ville det så være gået med betalingsbalancen? Hvordan var det gået med flaskehalsene? Hvordan var det gået med renteutviklingen? Hvordan

var det gået med erhvervsklimaet, rammevilkårene for dansk erhvervsliv her i landet?

Jeg troede faktisk, at der trods alt var kommet så mange kendsgerninger på bordet, selv fra mange, der var betænkelige eller modstandere, at selv Venstre og De Konservative var nået dertil, at de måtte erkende, at nok var de uenige, men det var det redskab, der skulle til. Det har sikret, at dansk økonomi er holdt på sporet, sådan at det ikke er gået ud over familier. Det har i det hele taget sikret vores samfund.

Hr. Tom Behnke siger, at der er paragraffer, der er svære at forstå for menigmand. Jeg garanterer, at vi skal være meget omhyggelige med at give en udlægning af teksten, som kan forstås også af menigmand.

Når hr. Børge Klit Johansen siger, at det her er en urimelig skat, så anbefaler jeg lige hr. Børge Klit Johansen og Kristeligt Folkeparti at overveje, hvor det så er, pengene skal komme fra.

Altså, det er så nemt! Jeg oplever jo i mit job, at der er mange, der gerne vil have skatter fjernet. Jeg er så helt uenig i, at det er en urimelig skat. Jeg mener faktisk, det er en meget rimelig skat. Det er en meget samfundsklog skat, som er med til at yde nogle bidrag til, at vi – som vi gjorde med pinsepakken – kan sikre stabilitet og sundhed i dansk økonomi ved faktisk at tage ganske få penge fra folk. Aldrig er der lavet en finanspolitisk stramning i dansk politisk historie af en størrelsesorden som den, vi lavede i juni måned sidste år, hvor vi tog så få penge fra folk.

Faktisk var virkeligheden, at de fleste med almindelige jævne og små indkomster fik lettelse ud af det, vi lavede, og ikke det modsatte. Der var så nogle højindkomstgrupper, der kom til at betale lidt mere. Og lad os være helt ærlige og sige: Det var helt tilsigtet, for det var helt nødvendigt, fordi de var sluppet uden om at betale deres andel af de kommuneskattestigninger, der havde været fra 1994 til 1998, fordi de var blevet reddet af et skatteloft, som nogle i den kreds, der stod bag 1993-aftalen, nægtede at være med til at justere. Det var sådan set bare det, vi rettede op i forhold til den gruppe, og det var helt tilsigtet, og det har jeg det helt fint med. Det synes jeg egentlig også, Kristeligt Folkeparti – med mit kendskab til de holdninger, Kristeligt Folkeparti står for – skulle have.

Hvis man så har ønsker om lettelse, så lad os høre om dem, og hvis man samtidig anviser,

hvor pengene skal komme fra, så lad os snakke om det. Hvis vi så kan blive enige, jamen så kan det da være, der kan findes et grundlag.

Men tak for venlig modtagelse.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Det er ikke for at forlænge debatten på dette relativt sene tidspunkt, men jeg bliver nødt til at spørge skatteministeren: Hvad er det, der har fået regeringen til at ændre holdning siden maj måned i år, da man vidste, at provenuet fra ejendomsværdiskatten ville blive godt 1 mia. kr. større end det, man havde budgetteret med, da man vedtog lovforslaget? Og i maj måned afviste man at gå ind og justere på satserne og på provenuet.

Hvad er der sket siden i regeringspartierne? For der må jo være et eller andet tungtvejende, der gør, at man pludselig ændrer mening eller vender 180 grader.

(Kort bemærkning).

Børge Klit Johansen (KRF):

Lige til orientering, så mener vi ikke i Kristeligt Folkeparti, at ejendomsskat er en urimelighed, men finder dog, at der i ejendomsværdiskatten er tale om en øget belastning af husejerne sammenlignet med ejendomsmarkedet i øvrigt.

Det bestred Socialdemokratiet også, da ejendomsværdiskatten blev indført. Men hvis man tager den lavere skatteværdi af rentefradraget og lægger det hele sammen, så bliver det i hvert fald for en væsentlig del, som skatteministeren også indrømmede, nemlig for de højere indtægtsgrupper, at man på ejendomsskatten tager en stigning af ting, som man måske skulle regulere på anden måde.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Til fru Mariann Fischer Boel:

Jamen altså det, at provenuet stiger med 1,1 mia. kr., er ikke nogen selvstændig begrundelse – det vil fru Mariann Fischer Boel også kunne se af mekanismen her – da man skal være parat til at tåle en stigning på 2.400 kr., dog altid 20 pct. De 20 pct. af den samlede sum er et langt større beløb end 1,1 mia. kr., og deri ligger jo, at hvis det havde været jævnt fordelt, så havde der heller ikke været noget grundlag. Så det er ikke nogen selvstændig begrundelse.

Men det er endnu en bekræftelse på, at så længe den her regering sidder, følger vi den lovgivning, der er vedtaget. Vi undersøger al-

tid, om der er ting, der udvikler sig anderledes, end vi havde forventet, og hvis der er behov for en justering, så vil vi aldrig være for store til at komme til Folketinget og sige: Her kan vi risikere, at der er mennesker, der får en anden behandling end den, der var tilsigtet, og så må vi justere.

Det er et helt generelt tilsagn. Det er ikke altid, fru Mariann Fischer Boel og jeg vil være enige om, hvornår situationen opstår, men det er et tilsagn, som jeg gerne vil give.

Til hr. Børge Klit Johansen kan jeg sige, at det med den øgede belastning er jeg uenig i. Og det er jeg, fordi vi jo med den måde, vi indretter ejendomsværdiskatten på, har sikret, at de, der havde købt, inden vi lavede de nye regler, får indbygget rabatter i de nye regler, der betyder, at man som det normale vil få en beskatning, der svarer til den, der var i den gamle lejeværdi. Der, hvor der kan komme en skærpet beskatning, er, hvor man har købt, efter at de nye regler er kommet ind.

Både hr. Børge Klit Johansen og jeg tror på markedskræfterne, og at de virker sådan i det virkelige liv. Derfor er det jo ikke en pris, der betales af køberen. Det er noget, der lægger et låg på, så vi får mindre prisstigninger, fordi det indgår som en omkostning, når man sidder og vurderer, hvor meget man kan betale for huset. Derfor er det forkert at påstå, at de, der har købt under de nye regler, har fået belastningen. Den gamle ejer, der har solgt, har fået en mindre gevinst, end han ellers ville have fået. Det har jeg det helt fint med.

Så var jeg lidt usikker på den dér med de lavere rentefradrag, fordi noget af det, jeg altid har glædet mig over i forhold til Kristeligt Folkepartiovre på den borgerlige banehalvdel, er, at man aldrig har haft de der græsk-katolske synspunkter i forhold til renterne, men at man faktisk var det første borgerlige parti, der overhovedet i sine programmer indbyggede, at det nok var klogt, at man også kunne afvikle rentefradraget i takt med den samfundsudvikling, der var. Så dér har jeg egentlig altid opfattet, at vi havde sådan lidt en alliance, og derfor tror jeg da sådan set også, at det, vi har lavet på det her felt, langt hen ad vejen harmonerer med mange af de skattetanker, som ligger i Kristeligt Folkepartis skatteprogrammer, som jeg selvfølgelig læser med interesse.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Børge Klit Johansen (KRF), Ole M. Nielsen (KRF), Jann Sjursen (KRF) og Tove Videbæk (KRF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændrede satser og regler for skattefri rejsegodtgørelse). (Lovforslag nr. L 30).

Forslag til folketingsbeslutning om lempelse af skatte- og afgiftsregler for almenvelgørende fonde og foreninger m.v. (Beslutningsforslag nr. B 1).

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en alsidig og fair europadebat med en uvildig ekspertudredning. (Beslutningsforslag nr. B 2).

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL) og Søren Kolstrup (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om overholdelse af de fire danske EU-undtagelser. (Beslutningsforslag nr. B 3).

Medlemmer af Folketinget Jann Sjursen (KRF), Børge Klit Johansen (KRF), Ole M. Nielsen (KRF) og Tove Videbæk (KRF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand:

»Hvad vil regeringen gøre for at forbedre kvaliteten i den danske udviklingsbistand?« (Forespørgsel nr. F 16).

Medlemmer af Folketinget Aage Frandsen (SF), Christen Amby (SF) og Jes Lunde (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til finansministeren, økonomiministeren og skatteministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om muligheden for at opretholde de nuværende skatter og afgifter set i lyset af den stigende internationalisering og EU's krav om øget harmonisering, og hvorledes vurderer regeringen på denne baggrund de realistiske muligheder for uden forhøjelse af nogen skat eller afgift at løse de opgaver i fremtiden, som det offentlige i dag løser, og at føre en aktiv finanspolitik?« (Forespørgsel nr. F 17).

Medlemmer af Folketinget Peter Duetoft (CD), Sonja Albrink (CD), Yvonne Herløv Andersen (CD), Susanne Clemensen (CD), Annie Lunde Hansen (CD), Mimi Jakobsen (CD), Ebbe Kalnæs (CD) og Arne Melchior (CD) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til indenrigsministeren, undervisningsministeren og arbejdsministeren:

»Hvad kan ministrene oplyse om administrationen af udlændinge- og integrationslovgivningen inden for stat, amter og kommuner, herunder Udlændingestyrelsens administration, og endvidere om forhold, der vedrører flygtninges og indvandreres deltagelse i aktiviteter i skolen samt adgang til arbejdsmarkedet?« (Forespørgsel nr. F 18).

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 12. oktober 1999 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 22.38